

Kanser Öntanısı için HücreDİSİ Veziküller Kullanılarak Plazmonik Temelli Metodoloji Geliştirme

Extracellular Vesicle Capture Assay by Plasmonic Methodology for Cancer Early Detection

Duygu Erdoğan¹, Yeşim Alduran², Ümit Hakan Yıldız², Ahu Arslan Yıldız¹

¹ Biyomühendislik Bölümü, ² Kimya Bölümü, İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü, İzmir, Türkiye

{duyguerdogan, hakanyildiz, ahuarslan}@iyte.edu.tr

Özetçe— Son yıllarda, vücut sıvılarında bulunan hücreDİSİ veziküller kanserde tanı biyobelirteci olarak kullanılmaktadır. Veziküllerin içeriği kanserin türünü ve seviyesini belirlemeye rol oynayabilmektedir. Bu veziküllerin yakalama işleminde, genel olarak, Akış Sitometrisi (Flow cytometry), Western Blot, Enzime-bağılı İmmunosorbent Deneyi (ELISA) ve Yüzey Plazmon Rezonansı (SPR) metodolojileri kullanılmaktadır. Bu çalışmada veziküllerin yakalamaya yönelik plazmon temelli bir deney platformu üretilmesi önerilmiştir. Bu plazmonik platform, yüzeyde yapılacak modifikasyonlarla, yüksek hassasiyet oluşturabileceğimiz Lokalize Yüzey Plazmon Resonansı temellidir.

Anahtar Kelimeler — altın nanoparçacık, nanoplasmonik biosensör, hücreDİSİ veziküller.

Abstract— Extracellular vesicles in the body fluids recently has been used as a diagnostic biomarker in cancer. The contain of vesicles can play a role to determine the type and level of a cancer. In general, Flow Cytometry, Western Blot, Enzyme-Linked Immunosorbent Assay (ELISA) ve Surface Plasmon Resonance (SPR) methodologies have been used to capture the vesicles. In these project, an experimental platform based on plasmon will be tried to produce to capture the vesicles. This plasmonic platform is based on Localized Surface Plasmon Resonance, where can produce high sensitivity with modifications on the surface.

Keywords — gold nanoparticle, nanoplasmonic biosensor, extracellular vesicles.

I. GİRİŞ

Kanser ölümle sonuçlanan hastalıkların en başında yer almaktadır. Kanserin erken teşхиsi ve tedavisi, kanser ölümlerini azaltabilmektedir[1]. Bu da kanserde ön tanının önemini birkez daha göstermektedir. Bu amaç

doğrultusunda, son zamanlarda, hücreDİSİ veziküllerin yakalanmasına dayalı metodolojiler geliştirilmeye başlanmıştır.

HücreDİSİ veziküller, küçük hücre parçacıklarıdır ve ayrıldıkları hücrelerle benzer kompozisyonlara sahiptirler. Bu veziküller ayrılma mekanizmalarına ve boyutlarına göre temel olarak apoptotik badiler (50 - 500 nm), ekzozomlar (50 - 100 nm) ve mikroveziküller (MVs) (100 - 1000 nm) olarak sınıflandırılırlar[2]. Veziküller ayrıldıkları hücrelerin protein ve lipit yapısını ve genetik bilgilerini taşımanın yanı sıra hücreler arasındaki iletişimde de rol oynamaktadır. Kan, idrar gibi çoğu vücut sıvısında bulunabilen bu veziküllerin, kanser gibi çeşitli hastalıkların türünü ve seviyesini belirlemeye biyobelirteç olarak kullanılabileceği öngörmektedir[3].

Western Blot, ELISA gibi geleneksel metodlar düşük konsantrasyonlardaki veziküllerin tayininde çoğulukla kullanılmıştır[4]. Diğer bir taraftan, Yüzey Plazmon Rezonansı (SPR), klinik analizlerde uygun ve güvenilir bir platform olarak son yirmi yıldır ortaya çıkan, biyomoleküller etkileşimler için bir algılama yöntemidir. Bu biyoalgılama teknigi, biyomoleküllerin bağlanma afinitesini gösteren en güçlü yaklaşımardan biri olarak görülmektedir[5]. Bu optik teknik, ince metal (altın, gümüş, aliminyum filmler vs.) katmanların kırılma indeksi değişiklerini ölçmektedir[5, 6]. SPR'in, hassasiyeti, taşınabilirliği, örnek sarfiyatını önlemesi ve çoklamalı saptama yeteneği sayesinde biyobelirteç tanısında yararlı olduğu kanıtlanmıştır[5].

Kullanılacak olan Lokalize Yüzey Plazmon Rezonansı (LSPR), SPR'nin farklı bir modu olup, yüzeydeki hassasiyeti artırmak için metal nanoparçacıklar kullanmaktadır. Metalin boyutu, arasındaki uzaklıgı gibi

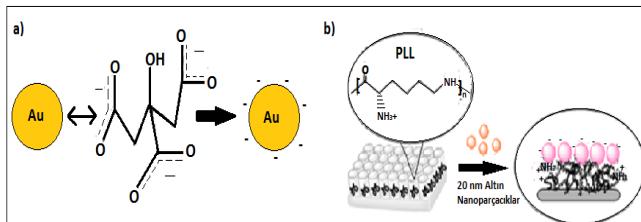
özelliklerinin ve dielektrik çevrenin değiştirilmesi ile sistemin ölçüm aralığı değiştirilebilmektedir[7, 8].

Bu çalışmada, duyarlılığı yüksek LSPR deney platformu oluşturularak, biyomimetik bir yapı olarak üretilen mikroveziküller, üzerinde bulunan kanser biyobelirteçleri sayesinde yakalanacaktır. Metodolojinin kanser erken teşhisinde kullanılıp, kullanılamayacağına gerçek kanser biyobelirteçlerinin kullanılmasıyla yanıt aranacaktır.

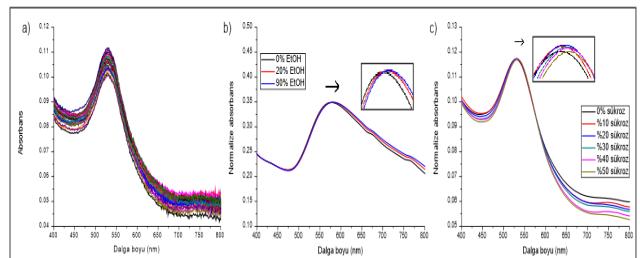
II. BULGULAR

Deney platformu, -COOH ve -OH grupları ile fonksiyonlanmış polisitiren yüzeyine Au nanoparçacıkları (Au NP) poly-L-lysine (PLL) sayesinde tutturulması ile hazırlanmış ve validasyonu, MQ su dışında, sükroz ve etanol ile yapılmıştır.

Türkevic Metodu[9] ile üretilen yaklaşık 22 nm olan altın nanoparçacıkları (Au NP), -NH₂ grubu içeren (katyonik) PLL çözeltisi ile polistren yüzeye immobilize edilmiştir (Şekil 1). Sentezlenen Au nanoparçacıkların boyut dağılımı Malvern Zetasizer ile ve optik ölçümü de mikroplaka spektrofotometre (Thermo, Multiskan Go) ile (max dalga boyu: 523±1nm) yapılarak karakterize edilmiştir.

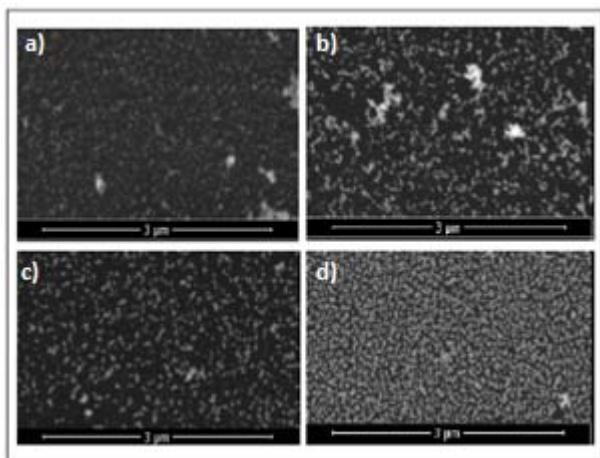

Yüzeye immobilize edilen Au nanoparçacıkların Milli Q su ortamındaki absorbans spektrasi Şekil 2a'da gösterilmektedir (max dalga boyu: 530±1 nm). Deney düzeneğinin validasyonu ise etanol-su ve sükroz-su ortamlarında yapılmıştır (Fig. 2b,c). Farklı solüsyonlara farklı cevap alınabildiği ve aynı solüsyonun farklı konsantrasyonlarını ayırt edebildiği bir deney platform geliştirilmiştir.

Şekil 2. Yüzeye immobilize edilmiş Au nanoparçacıkların a) su ortamındaki absorbans spektrasi ($\lambda_{\text{max}}=530\pm1$ nm) b) etanol-su ortamındaki absorbans spektrasi (0, 20, 90 % v/v) c) sükroz-su ortamındaki absorbans spektrasi (0-50% w/w)

Şekil 3, cam yüzeydeki Au nanoparçacıkların konsantrasyona bağlı bağlanma profilini gösteren Taramalı Elektron Mikroskopu (SEM, FEI QUANTA 250 FEG) imajlarıdır.

Şekil 3. Altın nanoparçacıkların konsantrasyona bağlı cam yüzeye bağlanma profilini gösteren Taramalı Elektron Mikroskopu (SEM) imajları

Yapılan çalışmalar sonucunda, üretilen LSPR deney platformunun kırılma indeks değişimlerine cevap verebildiği sonucuna varılmıştır..

III. SONUÇ & İLERİ ÇALIŞMALAR

Biyobelirteçleri yüksek hassasiyette tayin edebileceğimiz LSPR deney platformu geliştirilmiştir ve bu platformun hücreyi vezikül tayininde kullanılabilceği ortaya çıkmıştır.

Bir sonraki aşamada, metodolojinin kanser öntanısı için kullanılıp, kullanılamayacağına yanıt aranacaktır.

IV. TEŞEKKÜR

İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü, Biyomühendislik Bölümü'ne ve Malzeme Araştırma Merkezi'ne analizlerimize yardımcı oldukları için teşekkür ederiz. Bu

proje İYTE Bilimsel Araştırma Proje Fonu (İYTE BAP 2015-05) tarafından desteklenmiştir.

KAYNAKÇA

- [1] W. H. Organization, "Cancer (2013)," cited 2013-10-30. Available from: URL: <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs297/en>, 2014.
- [2] B. György, T. G. Szabó, M. Pásztói, Z. Pál, P. Misják, B. Aradi, V. László, E. Pállinger, E. Pap, and A. Kittel, "Membrane vesicles, current state-of-the-art: emerging role of extracellular vesicles," *Cellular and molecular life sciences*, vol. 68, no. 16, pp. 2667-2688, 2011.
- [3] L. Grasso, R. Wyss, L. Weidenauer, A. Thampi, D. Demurtas, M. Prudent, N. Lion, and H. Vogel, "Molecular screening of cancer-derived exosomes by surface plasmon resonance spectroscopy," *Analytical and bioanalytical chemistry*, vol. 407, no. 18, pp. 5425-5432, 2015.
- [4] H. Im, H. Shao, Y. I. Park, V. M. Peterson, C. M. Castro, R. Weissleder, and H. Lee, "Label-free detection and molecular profiling of exosomes with a nano-plasmonic sensor," *Nature biotechnology*, vol. 32, no. 5, pp. 490, 2014.
- [5] H. H. Nguyen, J. Park, S. Kang, and M. Kim, "Surface plasmon resonance: a versatile technique for biosensor applications," *Sensors*, vol. 15, no. 5, pp. 10481-10510, 2015.
- [6] Y. Yanase, T. Hiragun, K. Ishii, T. Kawaguchi, T. Yanase, M. Kawai, K. Sakamoto, and M. Hide, "Surface plasmon resonance for cell-based clinical diagnosis," *Sensors*, vol. 14, no. 3, pp. 4948-4959, 2014.
- [7] E. Petryayeva, and U. J. Krull, "Localized surface plasmon resonance: nanostructures, bioassays and biosensing—a review," *Analytica chimica acta*, vol. 706, no. 1, pp. 8-24, 2011.
- [8] K. L. Kelly, E. Coronado, L. L. Zhao, and G. C. Schatz, "The optical properties of metal nanoparticles: the influence of size, shape, and dielectric environment," *The Journal of Physical Chemistry B*, vol. 107, no. 3, pp. 668-677, 2003.
- [9] J. Turkevich, P. C. Stevenson, and J. Hillier, "A study of the nucleation and growth processes in the synthesis of colloidal gold," *Discussions of the Faraday Society*, vol. 11, pp. 55-75, 1951.